

1905-05-07

þÿ š í à á¹ ¿ â - ± á . 267

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9131>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 5'.—ΑΡΙΘ. 267

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

7 ΜΑΪΟΥ 1905

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο νόμος περί Αρχαιοτήτων έψηφίσθη. Τοῦτο εἶνε ἤδη γεγονός τετελεσμένον.

Γενικῶς δὲ ἔτυχε τῆς ἐπιδοκίμασις πάντων, αἱ περισσότεραι διατάξεις αὐτοῦ ἐπευφημήθησαν, καὶ ἡ μὲν ἐνστάσις ἣτις ὑπάρχει εἶνε ἡ ἐναντίον τοῦ 30 ἄρθρου, ὅπερ δίδει εἰς τὴν ἀτυνομίαν τὸ δικαίωμα νὰ κἀμνη ἐρεύιας τινὰς, ὅπου ὑποπτεύει ὅτι κρύπτονται διὰ σκοποῦς ἐξαγωγῆς ἢ ἄλλους ἀρχαιοτήτες.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατεδικάσθη ἐκ μέρους τινῶν, καὶ ἐλέχθη ὅτι εἶνε παραβίασις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπικυρώσῃ τὸν ὅλον νόμον, τοῦ ὁποίου αἱ ἐξαισιῶς ὡραῖαι ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ παραβῶσιν ἕνεκα ἐνὸς ἄρθρου.

Ἐάν γίνουιν καταχρήσεις τινὲς ἕνεκα τοῦ ἄρθρου τοῦτου, εἰμεθα πάντοτε εἰς καιρὸν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου. Θὰ εἰμεθα πάντοτε εἰς καιρὸν νὰ πράξωμεν τοῦτο. Ἄλλ' ὑπὲρ πάντα ἦτο καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ σωθῆ ἡ «ἀρχουσα ἰδέα» τοῦ νόμου περί ἀρχαιοτήτων. Καὶ τοῦτο κατωρθώθη.

Ἐχομεν ὁμως ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ συζητήσωμεν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀμφισβητουμένου ἄρθρου.

Θέλομεν πρὸς στιγμήν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τοῦτο εἶνε περιοριστικὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου. Θέλομεν ἀκόμη νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τὸ ἄρθρον περιέχει «ἐξαιρετικὴν» διάταξιν.

Ἄλλὰ τί μὲ τοῦτο; Ἐάν ἀδιαφήσῃ τις τοὺς περισσότερους νόμους, καὶ ἀστικούς καὶ ποινικούς, θὰ εὖρη πλείστα διατάξεις περιοριστικὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου.

Καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι γενικῶς πᾶς νόμος ἀφαιρεῖ κάτι ἀπὸ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους.

Ἡ ὑπαρξίς δὲ «ἐξαιρετικῶν» νόμων δὲν εἶνε φαινόμενον νέον διὰ τὴν Νῆσον μας. Ὅλοι δὲ οἱ τοιοῦτοι νόμοι ἐνεπνέ-

οντο ὑπὸ τοῦ ὑπερτάτου συμφέροντος τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ὁποίου ἐθυσιάσθησαν πολλάκις πολλὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου.

Δὲν εἰμεθα βεβαίως συνήγοροι τοιούτων θυσιῶν ἀλλ' ἀπλῶς ἐνθυμίζομεν μίαν ἱστορικὴν ἀλήθειαν ἣτις δὲν ἔπρεπε νὰ λημονηθῆ εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην.

Αἱ τελωνειακαὶ ἐπιταγαὶ τοῦ 1878 οὐδὲν ἄλλο εἶνε παρά δρακόντειοι διατάξεις, αἵτινες ἐπιτρέπουιν εἰς τὰς τελωνειακάς ἀρχὰς νὰ κατὰσχουν εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς Νῆσου, καὶ εἰς οἰονδήποτε ἐποχὴν μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐμπορεύματα εὕρισκόμενα εἰς χεῖρας τοῦ Α ἢ τοῦ Β, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν εὐλόγους λόγους νὰ πιστεύσουν ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν τελωνειακά δικαιώματα! Καὶ—τὸ χεῖριστον—εἰς τὸν Α ἢ τὸν Β ἐναπόκειται ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ δικαιώματα πράγματι ἐπληρώθησαν!

Ὁ νόμος οὗτος καταπατεῖ ἀγεγνησίμην ἀρχὰς τοῦ Δικαίου, καθιεροῦ τὴν αὐθαίρεσιν, καὶ ὁμως... ἴσταται.

Θὰ λεχθῆ ἴσως ὅτι ἡ ἐπιταγὴ αὕτη ἐθεσπίσθη ὅταν δὲν ὑπῆρχεν αἰρετὸν ἀντιπροσωπευτικὸν Συμβούλιον εἰς Κύπρον.

Ἄλλ' ἔχομεν καὶ μεταγενεστέρους νόμους, αἵτινες ἐψηφίσθησαν μετὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1882.

Ὁ «περὶ συνυπευθύνων νόμος» καθιεροῦ τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ πράξις ἐνὸς ἀγνώστου κακούργου πρέπει νὰ πληρῶνεται ὑφ' ὄλων τῶν συγχωριανῶν του. Νόμος ἀναμφισβήτως ὠφέλιμος διὰ τὴν Κοινωνίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὅποιον ὁ μὴ ἐνοχος δρεῖλει ν' ἀποζημιώσῃ τὸν παθόντα διὰ πράξις τοῦ πραγματικῶς ἐνόχου.

Νόμος «ἐξαιρετικώτατος» θὰ παραδεχθῆ ἡ ἀναγνώστης, ἀλλ' ὅστις ἐπεβάλλετο διὰ τὰ ὑψηλὰ τῆς Κοινωνίας συμφέροντα.

Ἐρχόμεθα νῦν καὶ εἰς ἄλλας διατάξεις, διατάξεις δρακοντείους ἐπίσης.

Ἦτο ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Χασαμπουλῆδες ἔλαμναν ἐπιδρομὰς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Πάρου καὶ ἐφόρευον δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Κραυγὴ γενικὴ, καὶ ὁ κόσμος ἐζήτηε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν νόμων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ.

Δὲν ἐπῆλθεν ἡ ἀναστήλωσις τῶν νό-

μων ἀλλὰ μᾶλλον ἡ κατάργησις αὐτῶν.

Ἰπῆρχον ὑπόνοιαι καὶ ὑποψίαι ὅτι ὀλοκλήρα χωρὶς τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἦσαν συνένοχοι τῶν Χασαμπουλῆδων. Ἦσαν ἀπλᾶι ὑποψίαι ἂν καὶ πιθανὸν νὰ ἦσαν εὐλογοί. Καὶ ὁμως ἐπὶ τῶν ἀπλῶν τούτων ὑποψιῶν συγκαλεῖται ἔκτακτος σύνοδος τοῦ Νομοθετικοῦ, ὅπερ ψηφίζει τὸν πρωτάκουστον νόμον ὅχι μόνον ἐν Κύπρῳ ἀλλ' ἴσως καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, διὰ τοῦ ὁποίου δίδει δικαίωμα εἰς τὸν Μ. Ἀρμοστήν ὅταν νομίσῃ καλὴν δι' ἀπλοῦ Διατάγματος νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς κατοίκους ὀλοκλήρου περιφερείας τῆς Πάνου νὰ μετοικῶσιν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Κυρηνείας ἢ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ἣν ἠθελεν ὄρισθαι.

Καὶ ὁ νόμος ἐφηρμύσθη. Καὶ εἶνε ἀκόμη ἐν ἰσχύει.

Ἐάν οὗτος δὲν εἶνε νόμος περιοριστικὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ἐάν δὲν εἶνε καταθλιπτικὸς, ἐάν δὲν εἶνε νομιμοποίησις τῆς αὐθαίρεσις, ἐάν οὗτος δὲν ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν μεταξὺ παντὸς ἄλλου νόμου, δὲν γνωρίζομεν ποῖος ἄλλος νόμος θὰ ἔκαμνε τοῦτο.

Καὶ ὁμως ὁ νόμος ἐδικαιολογήθη τότε πάλιν διὰ τῶν ὑψηλῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας—ἵνα ἡ Πάρος ἀνακτήσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐπιβόλην τῶν νόμων.

Θέλετε καὶ ἄλλα παραδείγματα; Λάβετε τὸν νόμον περί Μαυροτινακωμένων.

Ἐάν ὁ προτελευταῖος εἶχε κάποια δικαιολογίαν, ὁ τελευταῖος οὗτος οὐδεμίαν εἶχεν. Εἶνε νόμος περιοριστικώτατος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, θίγει καιρῶς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ πολίτου, χωρὶς κᾶν νὰ τῷ ἐπιτρέπεται ν' ἀπολογηθῆ ἢ νὰ ὑπεραπαισθηθῆ, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποπλύνῃ τὸ στίγμα ἐκ τοῦ μετώπου του.

Θὰ σταματήσωμεν ἐδῶ, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐξετάσωμεν ἐν ἀνάγκῃ χωριστὰ ἕκαστον τῶν νόμων τῶν βλαπτόντων τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν. Τὸ θέμα εἶνε βεβαίως ἐν ἀπὸ τὰ εὐρύτατα ἐξ ἑσῶν δύναται τις νὰ ἐκλέξῃ πρὸς μελέτην, καὶ ἡ διασάφισις τοῦ τί ἔστι προσωπικὴ ἐλευθερία εἶνε ἴσως ἐν ἀπὸ τὰ πλέον περιπλοκα θέματα.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃ π. χ. καὶ αὐτοὶ οἱ νόμοι περί ἀναγκαστικῆς ἐμβολιάσεως τῶν παιδῶν καὶ οἱ περί καθάρσεων θεω-

ρούνται και καταπολεμούνται ως αντι-
βαίνοντες εις την άτομικην ελευθερίαν.

Οι πολέμιοι επομένως του άρθρου 30
του περί Αρχαιοτήτων νόμου δέν μάς
φαίνεται ότι είχαν τόνον εξαιρετικούς λό-
γους διά κραυγής κατ' αυτού.

Νομίζομεν ότι καταπολεμούντες τόν
άρθρον εκείνο άσυνειδήτως γίνονται συ-
νένογοι τών αρχαιοκαπήλων και έχθροι
τών αρχαίων μνημείων της Κύπρου, ά-
τινα πρέπει διά παντός τρόπου να διατη-
ρήσωμεν εις την Νήσον μας.

Τό άρθρον 30 έπεβάλλετο υπό τών
περιστάσεων.

ΔΕΙΝΟΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Πρός τόν έν Βουλγαρίαν Έλλητισμόν
στρέφομεν τόν νουν μετά συμπάθειας ίσης,
μεθ' όσης παρακολουθούμεν καί τή μαρτύ-
ρια τών έν Μακεδονία όμορύλων ήμών. Δί-
οτι καί έναντίον εκείνου διεξίγεται ό αυτός
βάρβαρος και άπηνής καταδιωγμός, μάλιστα
δέ συστηματικώτερος όνταί τις να είπη
και μακροχρονιώτερος, ως αρχόμενος ήδη
άπό της ένώσεως της Ρωμυλίας προς την
πέραν του Διάου Βουλγαρίαν και άνεργ-
γούμενος ούχι μόνο υπό άγροτών και έται-
ριών, αλλά και υπό αυτής της Βουλγαρι-
κής πολιτείας.

Άλλοτε μόνη ή Ρωμυλία περιέλαμβανα
πληθυσμόν έλληνικόν πολύ περισσότερον του
καθ' άπασαν την Βουλγαρίαν νυν εύρισκο-
μένου. τό έμπορίον, μέγα δν έν Φιλίππου-
πόλει και Πύργω και Βέρνη, εύρίσκετο ό-
λον εις χείρας τών έλλήνων, και ή έλλη-
νική γλώσσα έλαλείτο και υπό τών Βουλ-
γάρων αυτών ως ή γλώσσα της εύγενείας
και του πολιτισμού.

Και νυν δέ ό σεβασμός ούτος προς τόν
έλλητισμόν δέν λείπει παρά τοίς παλαιο-
τέροις, ούτινες εύγνωμόνως αναμνησκονται
τάς ώφελείας αυτού.

Άλλ' άφ' ότου ή όξυδερκής πολιτική
της Άγγλίας και της λοιπής Ευρώπης έφι-
λοδόρησε εις τό όργανον του Σλαβισμού
την πλουσίαν και μεγάλην Ρωμυλίαν και
υπέβαλε τή άνεργον μεγάλην Βουλγαρίαν, ή
Βουλγαρική νεότης ανατρέφεται εις αισθή-
ματα βάρβαρα και μισέλληνα κατά τάς
διδασκαλίας του Ίγνατιέφ. Ο Ίγνατιέφ
πρό όλίγων έτι έτών δέν ήτχύνετο δια-
τρέχων την Βουλγαρίαν να παρατρύνη αυ-
τούς φλογερώς και με όλον του τό κύρος
ούδ' επιθαμήν εκ της συνθήκης του άγιου
Στεφάνου να παραχωρήσασιν, τούς δέ άνθι-
σταμένους να κτυπήσιν και να σφάττωσιν.

Έκτετα έναντίον του έν Βουλγαρία έλ-
νισμού ήρξετο βαρβαρωτάτη καταπίσις. Τά
φορολογικά και στρατιωτικά βάρη ύφίσταν-
ται εξ ίσου και βαρύτερον τών Βουλγάρων
οί Έλληνες, τά άστικά όμως και πολιτικά
αυτών δικαιώματα ύπονομεύονται και κατα-
πατούνται ούχι μόνον λάθρα και δολίως,
αλλά και άναφανδόν συνθησίστατα.

Έν τοίς δικαστηρίοις και τή διοικήσει
πρέπει να έμφανίζασιν ως Βούλγαρος, ή
τουλάχιστον με βουλγαρικόν όνομα, διά να
ληφθής υπ' όψιν και τύχη προστασίας
τινός, άλλως περιφρονείσασιν και ύβρίζουσιν δι-
ότι παρουσιάζεσασιν με έλληνικόν όνομα.

Ίνα αναγκάσωσι τούς Έλληνας να κλει-
σωσι τά σχολεία αυτών, πρώτον μόν άπέ-

κοφαν ένταλώς πάσαν δημοσίαν προς αυτά
έπιχορηγίαν, εις ήν ήσαν ύπόχρεοι υπ' αυ-
τών τών νόμων, βλέποντες δέ ότι ούδα
τούτο ήρκεσεν, έτράφησαν πρηνόμως εις
άρπαγήν κοινοτικών και μοναστηριακών
κτημάτων και εκκλησιών, χωρίς ποτε ή
Βουλγαρική κυβέρνησις να σκεφθής μήπως εκ
τών άγριοτήτων τούτων ό πεπολιτισμένος
κόσμος πεισθής, ότι ή έν όνίματι του πο-
λιτισμού έλευθερωθείτα Βουλγαρία προς τόν
πολιτισμόν τουτον είνε όλως ξένη, άπριξ
δ' έχεται άκόμη της ταταρικής αυτής κα-
ταγωγής και της προς άγρώσεις και σφαγής
φορής.

Πύργος, Βίρνα, Φιλίππουπολις και λοι-
πί κέντρα άπεστέρηθησαν πλείστον κοινο-
τικών κτημάτων δ' ά τών τοιούτων άρπαγών.

Και ως κέντρον του άσπόνδου μισέλλη-
νισμού αυτών εξέλεξαν κατ' έξοχήν την
Φιλίππουπολιν, της όποιας και τό παρελθόν
είνε λαμπρότατον διά τά έλληνικά γράμμα-
τα, και σήμερα δ' έν αυτή έδρεύουσιν αί
πλείστα και ζωτικώτατα του έν Βουλγα-
ρία έλλητισμού δυνάμεις.

Τό έμπορίον αυτής κατ' μέγα μέρος εύ-
ρίσκεται. έτι εις χείρας τών έλλήνων, ή
σπουδαιοτάτη τών όδών κατέχεται υπό έλ-
ληνικών καταστημάτων, και ή μεγάλη ό-
δός ή άγρυσια εις τόν σταθμόν του σιδηρο-
δρόμου περιστεύεται υπό περικαλλών έλ-
ληνικών οικιών ρυθμού ώτάτως έλληνικού.

Δύο έλληνοί ένημεριόδες, παρ' ήμέραν
έκδιδόμενοι εκεί, επιτελοῦσι λαμπρώς τόν
έθνικόν αυτών προορισμόν, σύλλογοι δ' ά-
παντοίσι άνδράν και γυναικων μετά συσσι-
τίου ύπέρ τών άπύρων και φιλορροικής
σχολής θαυμαστής ύπερθέουσι τό έργον
της εκαιδέσεως άπαστ' της έλληνικής νεο-
λαίας έν τη λαμαροτάτη και λαμπρώς διου-
θυλούμην εντική σχολή του Μαρασλή, και
έν τοίς περηναισίοις Ζαχαρείοις Διδασκα-
λείοις.

Αί διασκεδάσεις και οι τρόποι φέρουσιν εις
καθαρώτατον την έλληνικόν τύπον, και τό
έλληνικόν στοιχείον θεωρείται υπό πάντων
ως τό πρωτεύον και εξέχον έν τή σημασι-
κωτάτη ταύτη πόλει. Άρμονική δ' και ευ-
ήχος άκούεται ή γλώσσα τών έλλήνων, προς
τούς φθόγγους της όποιας ήρονικώς στρέφου-
σι τά ότα οι εξ έσπερίως έρχόμενοι.

Τοιαύτη όμως λαμπρότης του έλλητισμού
είνε πολύ όχληρά διά τούς Βουλγάρους.

Οί Βούλγαροι δέν είνε Άγγλοι Κρόμερ
και Άρμστρονγ της Κύπρου, ώστε να επαινω-
σι τό έλληνικόν έθνος εις τό έκπολιτιστι-
κόν αυτού έργον. Εκείνοι είνε άξέστοι έτι
και άσχετοι προς τά έργα του άληθούς πο-
λιτισμού, σιτριζόμενοι δ' εις τάς δυνάμεις
του πονολαβισμού νομίζουσιν, ότι άπομα-
ραινόμενοι του έλλητισμού θ' άδυνθώσιν να
άναστήσωσι τό κράτος του Άσέν και
Συμεών.

Και διά τουτο, εύρόντες πάλιν πρό τινων
ήμερών αίτίαν τής έν Ζαγοριτσάνη της
Μακεδονίας γενομένης άντακδικήσεως υπό
Έλλήνων κατ' ά Βουλγάρων, έξετράπησαν
εις επανειλημμένα και θαιότατα συλλαλη-
τήρια, παρά τάς παραστάσεις της έλληνικής
κυβερνήσεως και τών Προξένων τών Δυνά-
μεων. Ομιλοί άγριοι διατρέχοντες τάς ό-
δούς εκακοποίησαν ήσυχου, άθροώπιδου, δι-
έφρηξαν και όήρηκαταν καταστήματα, και
έπεχείρησαν δολοφονίας, άφ' ου επέβαλον βέ-
δηλον χείρα και εις αυτήν την Μαρασλειον
Σχολήν.

Αί φήμες της βόμβης και των μελετωμέ-

νων σφαγών ένέπνευσαν άπερίγραπτον ταρα-
χήν εις τούς ήμετέρους όμογενείς, εκ τών
όποιων πολλοί και κατ' ούτάς τάς έπεί-
τελετάς του Πίσχα άπέσχοιτο του να φοι-
τώσιν εις τάς εκκλησίας.

Και τό μεγαλειότερον ευστύχημα είνε,
ότι δέν έληξεν έτι ή μανιώδης αυτή λύσσα,
άλλα καθ' εκάστην νέα κυκλοφορουν
άπειλαι και νέα ζητούνται προφάσεις διά
να εκραγής ή φυσική αυτών άγριότης.

Ένώπιον της καταστάσεως ταύτης ή
Κύπρος, ήτις και αυτή άγωνίζεται υπέρ του
ένιαίου έλλητισμού, στρέφει θερμήν την
συμπάθειαν αυτής προς τούς έν Βουλγαρία
άγωνιζόμενους άδελφούς, έχουσα άμα την
πεποίθησιν, ότι εκ τών βανδαλικών τούτων
πράξεων ούδεις άλλος θ' άζημιωθής ειμή τό-
τοι οι Βούλγαροι, όπως και διά τών έν Μι-
κεδονία κακουργημάτων ούδε άλλο εκεί-
σαν ειμή να πείσωσι τόν πεπολιτισμένον
κόσμον, ότι του άληθούς πολιτισμού οι
Βούλγαροι έλαχίστην έχουσιν αντίληψιν.

Οί Έλληνες δ' εκ τών καταπίσεων ή-
ξεργόμεθα ούχι άσθενέτεροι, άλλ' ισχυροί-
τεροι.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΚΑΚΟΜΟΙΡΟΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΑΙ !

Αναμφιδόλωσ ή συνεδρία του
Νομοθ. Συμβουλίου της Κύπρου της
προχθής Τετάρτης έχει δικαιώματα να
καταταχθής μεταξύ τών περιεργωτάτων
κοινοβουλευτικών συζητήσεων.

Ο Αρχιγραμματεΐς εκαμεί την εξα-
γωγήν του Νο 2 νομοσχεδίου περί Μ.
Παιδείας. Ο Μ. Κιτίου λαθών τόν λόγον
ήρξετο να παριστ' διά μακρών τόν έλ-
θρον δν ύφίστανται τά εκλογικά δικαίω-
ματα του λαου δυνάμει της διατάξεως
καθ' ήν μόνοι 10 λιροι συνδεδεμηται έχου-
σι δικαίωμα ψήφου, και δυνάμει της όποι-
ως προς τούς Μητροπολίτας έπέρχεται
ή λαμπρότερα τών έξαρχισγών της πα-
ροιμίας Γιάννης κερ' και Γιάννης πί-
νει.

Η συζήτησις ούτω επί της διατάξεως
των 10 λιρών έξηκολούθησεν επί 2 ώ-
ρας, δτι... ο Αρχιγραμματεΐς έγερθης
και νίψας τάς χείρας, διαβεβαίωσεν ότι ή
άναγραφή της διατάξεως ταύτης εις τό
νομοσχέδιον όφείλεται... εις τόν στοι-
χειοθέτην !

Αθάνατη συνεδρία !

ΠΑΜΟΙ

Δύο συμπαιθίστατα μέλη της Κυ-
πριακής κοινωνίας έκδύνται έν Λευκωσία
τη αύριον Κυριακή διά τών ιερών του
γάμου δεσμών, ή άγαπητός κ. Ιωάννης
Μυριάνθης, δικηγόρος, και ή χαριτωμέ-
νη δεσποινίς Στυλιανή Χ. Παρούτη.

Τό μυστήριον θ' ατελεσθής ώρα 3 μ. μ.
έν τη οικία της νύμφης, συνοικία Τρι-
πιώτου.

Παρακαλούνται όλοι οι συγγενείς και
όλοι οι φίλοι να θεωρήσωσι την άναγγέ-
λια ταύτην ως ιδιαιτέραν πρόσκλησιν,
και να τιμήσωσι την τελετήν διά της
εύγενούς παρουσίας των.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΕΠΙΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὰ κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος

Ἀνταποκριτὴς ἐκ Καίρου μᾶς ἀπέστειλε διὰ τοῦ προχθεσίου ταχυδρομείου τὰ κατωτέρω, ἅτινα εἶπεν ὁ φίλατος συμπολίτης μας κ. Ν. Φυσεντζιάνης ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος Καίρου—καὶ ὡς ἄνθρωπος φιλομουσώτατος—κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Κεντρικῆς Ἀδελφότητος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καθ' ἣν ἐπρόκειτο καὶ περὶ τῆς ἐπιχορηγίας πρὸς τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον.

Ν. ΦΥΣΕΝΤΖΙΑΝΗΣ. Ὑποχρεοῦμαι ἐν ταῦθα, Κύριοι, πρὸς τῶν ἐπιθετιῶν νὰ κάμω λόγον εὐχὴ εἰς ὁπότε τῶν παρεληλυθμένων ἐξ ἑνὸς μορμολυκείου τῆς δημοσιογραφίας ἐκδομένων δυστυχῶς καὶ ἐν Κυπρίῳ, οἱ ὧν παρεστάθη τὸ Παγκύπριον ἐν Καίρῳ ὡς ἄρα, ἀλλ' ὅπως ἀπαιτοῦνται τῆς εὐθύνης πάντα πρὸς ὅσον ἐπιπρονοούσας οὗτοι ἀπέδωκαν ἐνεργείας κατὰ τοῦ Γυμνασίου. Διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὴν ἀναστολήν τῆς ἐπιχορηγίας πρὸς τὸ Παγκύπριον ἐξήγησα ἐγὼ, καὶ ἐπέχω πρὸς τὴν εὐθύνην ἐγὼ καὶ μόνον.

«Καὶ ἡ ἀναστολὴ ἐξηγήθη ἐν μὴ ψευδοῦ ἢ παντελὴς περιχορπῆ τῆς ἐπιχορηγίας, Διότι, ὡς ἐτίθη τὸ ζήτημα, ἡ συνέλευσις Καίρου ἢ πλειοψηφούσα πάντοτε, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη, τοῦτο θὰ ἀποφάσκει, οἷοι ἐτίθετο ἐν ἀμφισβητῶν τὸ γόητρον καὶ τὴν ἀπερίεργον τῆς ἀδελφότητος ἤτις ἀπο πολλῶν χρόνων ἔαν ἐτυχεῖ οὗτοι ἀπαντήσεως εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς οὐδὲν ἐξήλθον τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἠθολογημένου, καὶ τῆς λογοδοσίας, μετὰ, τοσαύτης μερίμνης καὶ ἐπιμονῆς πολλὰς ζητηθέντα παρὰ τῆς ἰσορροπίας τοῦ Παγκυπρίου. Ἡ δὲ ἠθολογημένη ἀπόφασις ἀναστέλλεται ἢ πρὸς τὸ Παγκύπριον ἐπιχορηγίας μέχρις οὗ ἡ ἰσορροπία αὐτοῦ συμφωρηθῆ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀδελφότητος, ἢ μὲν πλεονεξία τὸ ὀρθόν καὶ μάλιστα πατριωτικὸν τῆς ληθραίας ἀποφάσεως.

«Νῦν δὲ φέρεται καὶ ἐμπροσθεν ἀπαντήσεως ἐτύχησαν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν αἰτηθέντων ἐγγράφων συνετέλεσθη, ὅχι μόνον πᾶν εὖ πρὸς ἀναστολήν τῆς ἐπιχορηγίας ἐξέλιπεν, ἀλλὰ καὶ νέος θεσμὸς ἠθικός καὶ πνευματικὸς προσετέθη μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ λαμπροῦ τῆς ἰδιοκτήρας ἡμῶν Πατριῶν ἰδρυμάτος, ὅστις εὐχομαι νὰ κρατῆ ἡμᾶς ἀρξαι, ἀρρήκτως συνδεδεμένους.»

Μεθ' οὗ διαβόητος ἐψηφίσθη παμφηφί ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιχορηγίας.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΜΑΞΗΣ

Τὴν 4 π.μ. τῆς Δευτέρας μετὰ τὸ 19 καὶ 20 μιλίου τῆς ὁδοῦ Λευκωσίας Λάρνακος ἀνετράπη, μίᾳ ἀμαξῇ τῆς «Νέας ἑταιρείας» (τῆς ἀναλαβούσης τὴν μεταφορὰν τοῦ Ταχυδρ.) καὶ ἐπίσεν ἐντός χάνδακος. Ἐντός αὐτῆς ἦσαν ἔξ ἐπιβάται ἐκ τῶν ὁποίων μία κυρία. Οὐδὲν δυστύχημα, μόνον βλάβαι εἰς τὴν ἀμαξάν.

Ὁ ἀμαξηγᾶτης ρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τὴν καρραγωγίαν, μὴ δυνηθέντα νὰ συγκρατῆται τὸ κάρρο του καὶ ἐκ τούτου ἀφηγίασαν τὰ ἄλογα τῆς ἀμαξῆς.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐν ἀκόμῃ θῆμα πρὸς λύσιν.

Ἐπὶ τῆς τῆ προχθὲς Τρίτης ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ «Κυπρίου» συσκεψὶς τῶν ἑξ ἠθολογηθέντων, Κίτιου καὶ Κυρηνέας, παρόντων καὶ τῶν κ.κ. Π. Κωνσταντινίδου καὶ Θεοδοτοῦ, ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὰς ἀκριβεστάτας καὶ μὴ ἐπιδεχομένας ἀμφισβήτησιν πληροφορίας ἡμῶν, ὡς ἐξῆς διεξηγήθη ἡ σύσκεψις αὕτη: Ἐλέχθη ἐν ἀρχῇ ὅπως τεθῆ ὡς ἐκασίς πάσης ἐνεργείας πρὸς λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἡ ἐγνοία ἢ δι' ατυπώσεως ἐν τῇ 15 παραγράφῳ τῆς Ἀντιφωνήσεως τῶν βουλευτῶν εἰς τὸν Ἐναρκτηρίον λόγον τοῦ Ἀρμυστοῦ. Τοῦτο ἐγένετο παραδεκτόν, ἀλλ' ἔθεωρηθη δέον ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδοτοῦ τὸ νὰ περιορισθῆ ἡ δικαιοδοσία τῶν Ἐξάρχων τῶν προσκληθησομένων ἐκ τῶν 3 Πατριαρχείων, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγσεως τῶν ἐκλογῶν. Ἄν δὲ ὑπάρξῃ καὶ ἕτερον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, νὰ λύεται τοῦτο κατὰ τοὺς ἱεροῦ κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Εἰς τοῦτο δὲν ἀπήρξεν ἰστασις, καὶ ἐξητήθη νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ ἰδιαίτερα πρακτικά, εἰς δὲ τὸ πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ἐγγράφον (δι' οὗ θὰ προσκληθῶσιν οἱ Ἐξάρχαι) νὰ γραφῆ μόνον ὅτι ὡς καθήκον αὐτῶν θὰ ἦτο ἡ ἐξελέγξις.

Ἀλλὰ κατὰ τῆς σημειώσεως εἰς τὰ ἰδιαίτερα πρακτικά (τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν πᾶν Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα γέννηθησέμενον κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς δλης ἐργασίας πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἐλύετο συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροῦ κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν) ἀπέστη ὁ Μ. Κίτιος, ἐπὶ τὸν ὅτι ἀρκεῖ καὶ μόνον ἡ διαβεβαίωσις ἡμῶν περὶ τῆς ἀκολουθητέας ταύτης πορείας, τῆς ἐφαρμογῆς δηλονότι τῶν ἱερῶν κανόνων.

Τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ Μ. Κίτιου παρεδέχθη ὁ Μ. Κυρηνέας, ἐπὶ τὸν ὅτι εἰ νὰ ἀκουσθῆ καὶ ἡ γνώμη τῶν 14 προσώπων, μετὰ τῶν ὁποίων ἀντιέθη (προπέρουσι) ἡ διαίτησις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος εἰς τοὺς 3 Πατριαρχάς.

Ταῦτα ἀκριβῶς ἐλέχθησαν. Ἡδὴ μένει νὰ ἀκουσθῆ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἐν λόγῳ προσώπων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Τὸν Διοικητὴν Λάρνακος ἀναχωρήσαντα, ὡς ἐγγράφωμένον, ἔθετο διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐπὶ ἀδείᾳ ἀντικαθίστα ὁ κ. Χάτον Ρίτσαρδς βοηθὸς τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ ἄλλοτε προσωρινὸς διοικητῆς Λάρνακος.

—Εἰς τὴν ἐκ τῆς μεταθέσεως τοῦ κ. Ἰ. Περισταίην κενωθείσαν θέσιν ταμίου Λάρνακος διορίζεται προδιβαζόμενος ὁ κ. Ἰ. Σεργιάδης ταμίης τοῦ Διοικητηρίου Κυρηνέας.

—Εἰς τὴν πρὸ καιροῦ κενωθείσαν θέσιν γραμματέως Διοικ. Κυρηνέας διορίζθη ὁ κ. Γεώργ. Χριστοφάκης γραμματέως τοῦ Διοικ. Λάρνακος.

ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ ΝΟΜΩΝ

Ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ἐπληροφορηθημεν, ὅτι οἱ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ψηφισθέντες περὶ Παιδείας καὶ περὶ Ἀρχαιοτήτων νόμοι **ΕΠΕΚΥΡΩΘΗΣΑΝ.**

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὴν Βουλὴν μας πρῶτον θὰ συζητηθῆ τὸ νομοσχ. περὶ Μ. Παιδείας. Ὁ ἐπληροφορηθὲν, θὰ προταθῆ τροποποιήσις ὑπὸ αἰρετῶν μελῶν καθ' ἣν δικαίωμα ψήφου ἐν τῇ ἐκλογῇ ἐπιτροπείας θὰ ἔχωσι πάντες οἱ πολῖται οἱ πληρώνοντες οἱ εὐδὴ ποτε σχολικὸν δικαίωμα.

Ἄλλο νομοσχέδιον θὰ συζητηθῆ τὸ περὶ «Ἀναθεωρήσεως τῶν Νόμων.»

Αἱ ἐργασίαι τῆς συνέδου πιστεύεται ὅτι θὰ λήξωσι περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

ΝΑΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Εἰς τὰς Κεντρικὰς Φυλακάς Λευκωσίας ἐτοιμάζεται ἡ χώρας ὅπου προσωρινῶς θὰ τελεῖται ἱερὰ λειτουργία μέχρι οὗ κτισθῆ ναός.

Τὸ ἱερὸν ἐχωρήθη διὰ σαϊδῶν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τῇ αὐριῶν Κυριακῇ θὰ τελεσθῆ ἡ πρώτη ἐκεῖ λειτουργία ὑπὸ τινος τῶν ἱερέων τῆς Φανερωμένης.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας κ. Κέλλετ ἀναχωρεῖ μεταβαίνων εἰς τὴν νῆαν τοῦ θείου ἐν Χονδούρας, ὡς ἐγγράφωμεν, ἐν τῶν ὁρίων ἡμερῶν. Ἡ πώλησις τῶν ἐπιπλῶν του γίνεται τῇ προσεχῇ Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ.

ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ

Τῆς Φιλοπτώχου ἑταιρείας Λευκωσίας.

Τὸ ἑσπέραι τῆς προσεχοῦς Τρίτης (10/23. Μαΐου) διδεται ἐν τῷ Θιάτρῳ Παπαδοπούλου ἡ Μουσικὴ ἑσπέραις ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Λαίδης Κιγκ Χάρμαν, ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου ἑταιρείας Λευκωσίας.

Αἱ τιμαὶ τῶν θέσεων ὠρίσθησαν ὡς ἐξῆς:

Θεωρεῖα μέσης καὶ κάτω σειρᾶς, διὰ τέσσαρα άτομα, Σιλ. 12/—, Θεωρεῖα τρίτης σειρᾶς, διὰ τέσσαρα άτομα, Σιλ. 7, γρ. 4 1/2. Ἐδραὶ σελ. 2, γρ. 4 1/2. Καθίσματα σιλ. 1, γρ. 4 1/2. Ἐισοδοὶ θεωρείων γ' σειρᾶς, σελ. 1, γρ. 4 1/2.

Ἡ ἑσπέραις θ' ἀρχίτη τῇ 8 1/2 μ.μ. Διὰ θεωρεῖα καὶ θέσεις ὁ βουλομενος ἀποταθῆτω πρὸς τὸν κ. Α. Σ. Μυροκορδάτον.

Ἡ ἑσπέραις αὕτη θὰ εἴνε λαμπρά. Καλλιτέχνιδες καὶ καλλιτέχναι τοῦ ἄσματος, ὡς ἐγγράφωμεν, θὰ λάβωσι μέρος. Θὰ ἐκτελεσθῶσι δὲ τεμάχια διὰ μανδολίνου καὶ βιολίου ἐν συστάσει πιάου, καὶ διὰ φλαούτου ἐν συστάσει πιάου.

ΔΥΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Άσσια Ρώσων και Ιαπώνων.

Πλέον ζωντανά και από τὰς ζωντανότατας περιγραφὰς τῶν πολεμικῶν ἀναποκρίτων ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ εἶνε αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας οἱ Ρῶσοι στρατιῶται αὐτοὶ γράφουσι πρὸς τοὺς ἰδικούς των. Ἐξ ἰσού δὲ ζωηρὰ εἶνε αἱ ἱστορίαι τῶν πληγωμένων τὰς ὁποίας ἐπαερχεῖται οὕτω εἰς Ρῶσσαν διηγούνται.

Ἡ ἐχθροπάθεια δὲ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ζωηρότατα περιγράφεται εἰς αἱ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ χειρουργοῦ Ἰνστρούφ, ὅστις ἦτο παρὼν εἰς τὴν φοβεράν μάχην τοῦ Μεδουδεν :

«Μία ἱστορία—λέγει ὁ Ιατρὸς—τὴν ὁποίαν μοῦ ἀφηγήθη ὁ ὑποτακτικός τοῦ ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ, δεικνύει πόσον ἐξηγριωμένα εἶνε τὰ πνεύματα ἀφοτέρων τῶν διαμαχομένων. Ὁ στρατιώτης ἐνομάζεται Λυγκώφ, καὶ εἶχε κτυπηθῆ ἐν τὸν πόδα διαρκούσης μιᾶς τῶν μεγάλων ἐφοδῶν, ἔκειτο δὲ κατὰ γῆν. Πλέον ἢ ἄπαξ αἱ ἀντίθετοι δυνάμεις διηλλθον ὑπὲρ αὐτόν, ἐπὶ τέλους δὲ ἐγκατελείφθη μόνος μὲ ἕνα πληγωμένον Ἰάπωνα

«Διηγείται δὲ εἶχε σχεδὸν παραφρονῆση καὶ ἤρχισε νὰ τὸν κυριεύῃ ἡ ἰδέα ὅτι ἀκριβῶς αὐτὸς οὕτος ὁ πλησίον του κατακείμενος Ἰάπων ἦτο ὁ πληγώσας αὐτόν. Ἐσύρθη πρὸς τὸν Ἰάπωνα κρατῶν μόνον τὴν ξιφολόγχην του. Ὁ Ἰάπων ἀνεστηκώθη. Τότε ὁ στρατιώτης μας ἀντελήφθη τί ἐπῆγαινε νὰ κάμῃ, καὶ ἔσταμάτησεν.

«Ἄλλ' ὁ Ἰάπων, διατάσας ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, ἐπέπεσε κατ' αὐτόν, καὶ ἐνέπηξεν τοῦ δόντος του εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ στρατιώτου μας. Ὁ Λυγκώφ τὸν ἐτρύπησε μὲ τὴν μπαγιονέταν του, ἀλλ' ὁ Ἰάπων δὲ, ἐφάνη δτι τὴν ἠνέγησε, σχεδὸν δὲ ἔσπαζε τὸ χεῖρ τοῦ Λυγκώφ συστρέψας αὐτό, καὶ ἀποσπῶν τὴν λόγχην.

«Οἱ δύο ἄνδρες ἐμάχοντο μὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς δόντας των. Ὁ Ἰάπων ἀπέκοψε τὸν δάκτυλον τοῦ ἔχθεοῦ του. «Ἐσύριξε σὰν φεῖδι, λέγει ὁ Λυγκώφ, μὲ ἔρπασεν ἀπὸ τοῦ γένου, καὶ ἀφῆκε κατέπεσε νεκρός.» Ὁ Λυγκώφ τὸν ἐπρόσεξεν ἐπὶ δέκα λεπτά, κρατῶν ἀνυψωμένην τὴν μπαγιονέταν του, ἀλλὰ πράγματι εἶχεν ἀποθάνῃ. Τὸ πρόσωπον τοῦ Λυγκώφ φέρει εὐδιάκριτὰ ἰχνηδηγημάτων εἰς πλείστα μέρη.»

Εἰς τὸ Αἶμα τῶν Συναδελφῶν τοῦ

Ἄλλος ἀξιωματικός, ὡσαύτως παρὼν ἐν τῇ μάχῃ, γράφει πρὸς τὸν πατέρα του, Δόκτωρα Ἰδωνώφ ἐκ Πετροπόλεως :

«Περὶ τὴν 4 ὥραν τὸ Ἰαπωνικὸν πῦρ κατέστη τόσο σφοδρὸν ὥστε σχεδὸν ἕκατὸν ἄνδρες ἐφονεύθησαν ἢ ἐπληρώθησαν εἰς ἕν σημεῖον ἐντὸς τεσσάρων λεπτῶν. Ἐκείντο εἰς τρεῖς μεγάλους σωρούς, ἐν δὲ μικρὸν κοίλωμα ἐπὶ τῆς κο-

ρυφῆς τοῦ λόφου ἐγέμισεν ἀπὸ αἵμα. Εἰς Σιδηριανὸς ὄνοματι Ἀγαφοιώφ, ἐκτυπήθη ὑπὸ ἐκρηκτικῆς ὀβίδος, κατέπεσεν ἐντὸς τῆς λίμνης [τοῦ αἵματος καὶ ἔκειτο ἐκεῖ πρηγῆς.

«Ὁ δὲ μετεκίνησεν αὐτὸν καθῶσον ἐνομίσθη δτι θὰ ἦτο νεκρός, ἀλλὰ κατόπιν δτε μετεκίνησαν τὸν δυστυχῆ στρατιώτην διὰ νὰ τὸν θάψουν, εὐρίθη δτι εὐδαμῶ εἶχε κτυπηθῆ, καίτοι ἦτο καταιματωμένος.

«Αἱ χεῖρές του συνέσφιγγον ἰσχυρῶς τὴν λάσπην ὡς ἂν εἶχε προσπαθῆσῃ ν' ἀνεγερθῆ. Ὁ ἄνθρωπος ἀπλῶς εἶχε ζαλισθῆ, συνελθὼν δὲ εἶχε δοκιμάσῃ νὰ ἐγερθῆ ἔξω ὅπρ τὴν φρικώδη λίμνην, ἀλλ' εἶχε τόσο ἐκασθενῆσῃ ὥστε ἐμεινεν ἐκεῖ, κυριολεκτικῶς πνιγεί ἐντὸς τοῦ αἵματος τῶν συναδελφῶν του.»

Ἐπιπλα οἰκιακὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ.

Τὸ τέλειον Ἐργοστάσιον οἰκιακῶν ἐπιπλῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν τοῦ κ. Παναγιώτη Μητῆ Ταλλιαδώρου, κείμενον εἰς τὴν Μεγάλῃν Ὑδρῶν Λευκωσίας πλησίον εἰς τὸ Μετόχιον Μαχαιρᾶ, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτίλεισιν πάσης λεπτουργικῆς ἐργασίας.

Τὰ ἐπιπλά του φημιζονται διὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπεξεργασίαν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς κατασκευῆς των.

Ἐπὶ πλέον τὸ Κατάστημα ἐργάζεται μὲ τιμὰς ἀπέναντι τῶν ὁποίων κανὲν δαλάντιον δὲν τρομάζει.

Ἐπισκευθῆτε ὅλοι τὸ Ἐργοστάσιον Λεπτουργικῆς Παναγιώτη Μητῆ Ταλλιαδώρου παρὰ τὸ Μετόχιον Μαχαιρᾶ, καὶ κατόπιν παραγγείλατε :— **τὰ ἐπιπλά σας.**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἄγορά Λευκωσίας.

Παρασκευῆ, 6/19 Μαΐου.

Κριθῆριον	τὸ κοιλόν	γρ.	13 1/2—14
Σιτάριον	»	»	32—34
Βρώμη	»	»	10
Ὅροδος ἐντόπιος	»	»	20
Ρακή σοῦμα	20 βαθμ. ἢ ὀκ.		2
Σταφίδες μύραι	»	»	1 3/4
Σταφίδες βρωσταί	»	»	1 1/2
Μυλλιά, ἢ λίτρα γρ.			25
Οἶνοι α'	τὸ γομάρι	σελ.	16
Οἶνοι β'	»	»	14
Κομανάριον	»	»	22—25
Ἐλαιον	ἢ λίτρα γρ.		21—22
Ἄλευρον ὁ σάκκος	σελ.		13—15
Σιμιθῶλα	»	»	15—18
Πετρέλαιον ρωσσ., τὸ κιδώτιον	γρ.		50

Ἄποικιακὰ.

Κηρός	ἢ ὀκᾶ	γρ.	34
Ἀγγλικὰ ὀρούσια ὁ σάκκος	γρ.		190
Ζαχαροὺς	»	»	64
Καφὲς	ἢ ὀκᾶ	»	12
Σάπων Τριπόλεως	»	»	7 1/4
Λίπρα Ἀγγλίας πρὸς γρ			182.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Πῶς νὰ οὐλίσετε τὰ σαλινα σας.

Τὸ ἐν Λάρνακι νέο, Ἐμπορικόν, Κατάστημα

«Ἀλδέροτος Μάσσατ»

κομίζει πολυποίκιλα Δομασκηὰ ὑφάσματα, λεπτοτάτης ἐπεξεργασίας. Ἦτοι τραπέζομα, βύλα, κουρτίνες, καλύμματα προσκεφαλαίων. Ὅλα τὰ εἶδη πολυτελοῦς διακοσμῆσιως αἰθουσῶν καὶ κοιτῶνων. Παντέφλες κεντημέναι.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Καταστήματος ἐν Λευκωσίᾳ εἶνε ὁ ἐκ Λάρνακος κ. Δημήτριος Ἰωαννίδης Dem, ὅστις κατὰ τὰς ἡμέρας τούτας ἐπερμῆθη· τεῖαυτο εἶδη εἰς ὄλην τὴν ἀγγλικὴν παροικίαν, καὶ εἰς τὸ Ἀμερστέιον.

Νεαὶ προμήθειαι

κεμίζονται ἐν Λευκωσίᾳ πάντοτε καὶ ἐκτιθενται εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς Ἀγορᾶς μας, ἐπερ κάθε φεραν θὰ γίνεταί γνωστό.

Τιμαὶ εὐθνηοτάται.

Ἀ ν ἄ ρ ο π α σ τ ἄ

Ἡ Κύπρος ἐπαέρχεται εἰς τὰ εὐκλειῆ τῆς χρόνια!

Τὰ κρασιά τοῦ ἐν Λιμητῷ ἐπιστημονικοῦ εἰνοποιείου Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ μᾶς τὸ διβαίουσιν. Ἀπέκτησα, τόσην φήμην, ὅσην καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐνδόξους χρόνους εἰ εἶνοι τῆς Κύπρου.

Τὰ μαθρα καὶ τὰ λευκά του εἶνε θαύματα γεύσεως, εὐπρόσδεκτα εἰς κάθε στόμαχον, ἀκαρσίτητα εἰς κάθε τραπέζι.

Διὰ τοῦτο μόλις ἔλθουν εἰς τὴν Λευκωσίαν παραπλιύρως τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Κυπρίου» ὑποκατάστημα, ὅπερ διευθύνεται ἀπὸ τὸν ὑποχρεωτικώτατον κ. Σ. Ἡλιάδην, ἀμέσως γίνονται

Ἀ ν ἄ ρ ο π α σ τ ἄ

Κατάστημα Λεπτουργικῆς.

Ἐπεξεργασία λεπτοτάτη διαφόρων οἰκιακῶν ἐπιπλῶν, καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Καταστήματος, Σάββας Χατζηχριστοδούλου Ταλλιαδώρος, ἐργάζεται τὴν τέχνην εἰς τὴν ἐντέλειαν. Κατασκευάζει ἐπιπλα ἐκκλησιῶν ὡς τέμπλα, προσκυνητάρια, θρόνους, μὲ ἀπαράμιλλο καλλιτεχνίαν.

Ἐπίσης ἐπιπλα οἰκιῶν, τοιαῦτα δὲ κατεσκευάσασε πολλῶν οἰκογενειῶν ἐν Λευκωσίᾳ, αἱ ὁποῖαι ἐμείναν κατηχαριστημέναι.

Τὸ κατάστημα κεῖται ἀπέναντι τῆς δυτικῆς ἐξωθύρας τῆς Φανερωμένης, πρέπει δὲ νὰ τὸ ἐπισκέπτονται ὅλοι πρὶν παραγγείλωσι τὸ ἐπιπλά των.

Τιμαὶ εὐθνηότεραι ἀπὸ τοῦ καταστήματος τούτου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνωσι.